

План

1. Тернистий історичний шлях.
2. Мова — душа народу:
  - а) значення етнічних особливостей;
  - б) духовна сутність мови;
  - в) вплив історичних подій на розвиток мови.
3. Збереження мови — обов'язок кожного українця.

Історія народу нагадує тернистий шлях, що веде нас із сивої давнини у сучасність. Не можна пройти його, не поранившись колючими голками.

Такий шлях проходить кожен народ. Впродовж свого існування нація переживає занепад і піднесення. Чого буде більше, залежить від здатності зберігати і правильно використовувати спадщину предків. І матеріальну, і духовну.

Деякі народи, на жаль, поступово втрачають свої етнічні особливості, такі, як мова, культура, традиції. Кожен з цих аспектів важливий, а найголовнішим серед них є мова.

Мова — душа народу, його духовна сутність. Значення її дозволяє людині піднятися вище у своєму розвитку. Мова — не тільки засіб спілкування. Це етнічна категорія, що притаманна кожному народові.

На сучасному етапі розвитку нашого суспільства мові надано статус державної. Це велике досягнення сьогодні, бо історія розвитку української мови трагічна й водночас повчальна для представників інших національностей. Довелося їй пройти тернистий шлях знущань, заборон, катувань кращих представників інтелігенції. Звичайно, це наклало певний відбиток на ставлення людей до мови.

Зараз гостро постає проблема звикнення до рідної мови. Адже повернути духовні цінності можна тільки завдяки материнській, милозвучній, солов'їній нашій мові. Без неї ми не зможемо називати себе нацією у повному розумінні цього слова. Бо входимо в життя з рідною мовою, з нею стійко переживаємо всі суспільні негаразди й радість пізнання нового.

Пишаюся тим, що я українець. Люблю й ціную свою рідну мову. Але чітко усвідомлюю, що цього замало. Треба робити все для її піднесення.

